

Uwagi
do projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw
(nr 118 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów)

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
1	Stowarzyszenie Branży Fotowoltaicznej i Magazynowania Energii (SBFiME)	Art. 49 projektu ustawy (vacatio legis) w zw. z art. 5 projektu → Rozdział 4a ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (art. 62a-62z)	<p>Projekt ustawy wprowadza obowiązek posiadania certyfikatu UDT przez osoby instalujące magazyny energii (BESS) oraz punkty ładowania EV (Rozdział 4a), jednocześnie wyznaczając dla całości ustawy vacatio legis wynoszące jedynie 14 dni od dnia ogłoszenia (art. 49). Przepisy przejściowe (art. 18-48) nie zawierają jakiegokolwiek unormowania chroniącego instalatorów aktualnie legalnie wykonujących instalacje BESS i EV na podstawie uprawnień SEP lub równoważnych. Oznacza to, że z dniem wejścia ustawy w życie każda instalacja BESS lub punktu ładowania EV dokonana bez certyfikatu UDT będzie nielegalna – mimo że system certyfikacji (komisje egzaminacyjne, akredytowani organizatorzy szkoleń, rejestry) fizycznie nie będzie jeszcze funkcjonował. Narusza to zasadę proporcjonalności wyrażoną w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz zasadę pewności prawa. Jednocześnie certyfikacja BESS i EV przez UDT nie jest bezwzględny wymogiem dyrektywy RED III – tabela zgodności projektu oznacza ten przepis jako T/N (opcjonalny), co oznacza pełną swobodę legislacyjną w kształtowaniu okresu przejściowego. Uzasadnienie projektu samo wskazuje, że rynek może osiągnąć ok. 200 tys. instalacji BESS do końca 2027 r. – co przy 14-dniowym vacatio legis i nieistniejącym systemie certyfikacyjnym stanowi wewnętrzną sprzeczność projektu.</p> <p>SBFiME popiera wprowadzenie standardów certyfikacji instalatorów magazynów energii jako instrumentu podnoszenia jakości i bezpieczeństwa rynku. Magazyn energii elektrochemicznej to urządzenie, którego nieprawidłowy montaż może stanowić realne zagrożenie pożarowe i dla życia użytkowników – standardy kompetencji instalatorów są uzasadnione i pożądane. Sprzeciw SBFiME dotyczy wyłącznie sposobu wdrożenia: 14-dniowego vacatio legis dla systemu certyfikacyjnego, który fizycznie nie istnieje w dniu wejścia ustawy w życie; braku jakichkolwiek przepisów przejściowych chroniących czynnych instalatorów posiadających uprawnienia SEP; oraz nadmiernego wymogu odnowieniowego (5 instalacji w 5 latach) eliminującego małe firmy i elektryków wykonujących montaż okazjonalnie.</p>	<p>Proponuje się dodanie w projekcie ustawy przepisu przejściowego w brzmieniu: "Instalatorzy posiadający w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy uprawnienia do zajmowania się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci elektroenergetycznych na stanowisku eksploatacji (uprawnienia E) lub dozoru (uprawnienia D), o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 54 ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, lub równoważne kwalifikacje potwierdzone innym dokumentem, uprawnieni są do dokonywania instalacji magazynów energii, o których mowa w art. 62a ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 5, przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, bez obowiązku posiadania certyfikatu, o którym mowa w art. 62a ust. 1. W tym okresie Prezes UDT prowadzi egzaminy certyfikacyjne w trybie priorytetowym, nie rzadziej niż raz na dwa miesiące."</p>	

¹¹⁾ W przypadku aktu nowelizującego należy wskazać jednostkę redakcyjną projektu oraz jednostkę redakcyjną zmienianego aktu prawnego.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			SBFiME wnosi o wdrożenie certyfikacji w sposób proporcjonalny i nieblokujący rynku – z 18-miesięcznym vacatio legis, uznaniem uprawnień SEP jako podstawy do skróconej ścieżki certyfikacyjnej oraz obniżeniem wymogu odnowieniowego do 2 instalacji lub równoważnego szkolenia przypominającego.		
2	Stowarzyszenie Branży Fotowoltaicznej i Magazynowania Energii (SBFiME)	Art. 1 pkt 51 projektu ustawy → dodawany art. 160o ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii	Projektowany art. 160o ust. 3 ustawy o OZE przyznaje regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska (RDOŚ) prawo wniesienia sprzeciwu wobec inwestycji PV na sztucznej powierzchni zwolnionej z DŚU. Przepis zawiera dwie zasadnicze wady prawne: (1) nie wyznacza terminu, w którym RDOŚ musi podjąć decyzję o wniesieniu sprzeciwu – w odróżnieniu od art. 160n ust. 3–13 ustawy o OZE dotyczącego OPRO, który przewiduje termin 14 dni; (2) posługuje się zwrotem "w szczególności" przed wyliczeniem przesłanek sprzeciwu, tworząc otwarty katalog podstaw blokowania inwestycji, co narusza zasadę pewności prawa i określoności przepisów. Ponadto jako jedną z przesłanek wskazuje "obszary określone na podstawie map wrażliwości przyrody" – instrumentu prawnego, który na dzień wejścia ustawy w życie nie istnieje jako prawnie wiążący akt, co uniemożliwia inwestorom jakąkolwiek weryfikację ryzyka przed złożeniem wniosku. Brak terminu na sprzeciw RDOŚ jest ewidentną luką legislacyjną – art. 160n dla OPRO termin ten zawiera, art. 160o dla sztucznych powierzchni poza OPRO go nie przewiduje bez uzasadnienia tej asymetrii.	Proponuje się zmianę art. 160o ust. 3 przez: (1) zastąpienie słów "w szczególności gdy inwestycja" słowami "wyłącznie gdy inwestycja", co zamknie katalog przesłanek sprzeciwu; (2) dodanie zdania: "Regionalny dyrektor ochrony środowiska wnosi sprzeciw w terminie 14 dni od dnia otrzymania zgłoszenia, o którym mowa w art. 160n ust. 3 stosowanym odpowiednio. Po bezskutecznym upływie tego terminu prawo do wniesienia sprzeciwu wygasa."; (3) usunięcie z katalogu przesłanek sformułowania "na określone na podstawie map wrażliwości przyrody obszary cenne pod względem przyrodniczym" do czasu nadania mapom wrażliwości przyrody statusu prawnie wiążącego aktu powszechnie obowiązującego.	
3	Stowarzyszenie Branży Fotowoltaicznej i Magazynowania Energii (SBFiME)	Art. 4 pkt 3 projektu ustawy → dodawany pkt 8 w art. 7 ust. 8g ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne	Projektowany art. 7 ust. 8g pkt 8 Prawa energetycznego wprowadza 14-dniowy termin wydania warunków przyłączenia dla pomp ciepła, jednocześnie przewidując trzy przesłanki wyłączające ten tryb: zagrożenie bezpieczeństwa sieci, zmianę parametrów technicznych sieci, oraz – trzecia, dodatkowa – "konieczność budowy, przebudowy lub modernizacji przyłącza". Ta trzecia przesłanka: (1) jest niezdefiniowana w projekcie ustawy ani w aktach wykonawczych, co pozostawia jej interpretację wyłącznie w gestii OSD; (2) nie jest objęta jakąkolwiek sankcją za jej instrumentalne stosowanie; (3) wykracza poza dozwolony katalog wyłączeń z art. 16e ust. 3 dyrektywy 2023/2413 (RED III), który przewiduje wyłącznie trzy podstawy odmowy: ochrona dziedzictwa kulturowego lub historycznego, interesy obrony narodowej, względy bezpieczeństwa. Polska implementacja rozszerza ten katalog o czwartą podstawę, co stanowi nadimplementację dyrektywy na niekorzyść podmiotów uprawnionych. W praktyce konieczność	Proponuje się usunięcie z projektowanego art. 7 ust. 8g pkt 8 Prawa energetycznego słów: "a także konieczności budowy, przebudowy lub modernizacji przyłącza". Alternatywnie, jeśli ustawodawca uzna, że przesłanka ta jest niezbędna, proponuje się jej przekształcenie z przesłanki wyłączającej tryb 14-dniowy w przesłankę przedłużającą termin do 30 dni, z dodaniem obowiązku pisemnego uzasadnienia przez OSD i możliwością zaskarżenia odmowy do Prezesa URE w terminie 14 dni.	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			<p>modernizacji przyłącza jest okolicznością typową przy każdej instalacji urządzenia o większej mocy – stąd przepis może stać się domyślnym narzędziem blokowania 14-dniowego trybu przez OSD.</p> <p>SBFiME wnosi ponadto o wyjaśnienie przez MKiŚ systemowego celu wyróżnienia pompy ciepła jako jedyne elektrycznego urządzenia grzewczego objętego osobnym, preferencyjnym terminem wydania warunków przyłączenia. Obowiązujący art. 7 ust. 8d4 PE przewiduje tryb zgłoszeniowy dla mikroinstalacji mieszczących się w istniejącej mocy przyłączeniowej – przepis ten nie obejmuje pomp ciepła jako osobnej kategorii i nie tworzy wobec nich obowiązku uzyskania formalnych warunków przyłączenia w tej sytuacji. Projektowany art. 7 ust. 8g pkt 8 PE nie zmienia tego stanu dla sytuacji mieszczącej się w istniejącej mocy przyłączeniowej – jednak poprzez wyodrębnienie PC jako osobnej kategorii urządzeń z preferencyjnym terminem WP tworzy legislacyjny precedens analogiczny do regulacji poprzedzających wprowadzenie mechanizmu §14a EnWG w Niemczech. SBFiME wnosi o potwierdzenie przez MKiŚ, że wyróżnienie to nie stanowi kroku przygotowawczego do objęcia pomp ciepła mechanizmami sterowania przez OSD, oraz o wyjaśnienie dlaczego analogicznym wyróżnieniem nie objęto innych elektrycznych urządzeń grzewczych o porównywalnej mocy i funkcji.</p>		
4	Stowarzyszenie Branży Fotowoltaicznej i Magazynowania Energii (SBFiME)	Art. 1 pkt 26 projektu ustawy → dodawany art. 121a ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii	Projektowany art. 121a ust. 2 ustawy o OZE nakłada na OSD/OSP obowiązek przekazania wyników weryfikacji wniosku o gwarancję pochodzenia w terminie 15 dni. Przepis nie przewiduje żadnych konsekwencji prawnych przekroczenia tego terminu przez podmiot weryfikujący. Oznacza to, że termin ma charakter instrukcyjny, a nie wiążący – co w polskich realiach administracyjnych oznacza ryzyko faktycznego wydłużenia cyklu GP powyżej 15 dni bez środków zaradczych dla wytwórcy. Doświadczenia sektora OZE z terminami OSD (w tym w postępowaniach przyłączeniowych) jednoznacznie wskazują, że terminy bez sankcji nie są respektowane. Warto podkreślić, że samo uzasadnienie projektu wskazuje, iż skrócenie terminu z 30 do 15 dni jest decyzją "wykraczającą poza wymogi RED III" – co świadczy o woli projektodawcy do korzystnego dla branży ukształtowania systemu GP, która powinna zostać uzupełniona mechanizmem egzekwowania.	Proponuje się dodanie do art. 121a nowego ustępu w brzmieniu: "W przypadku nieotrzymania przez operatora rejestru gwarancji pochodzenia informacji o wyniku weryfikacji, o której mowa w ust. 2, w terminie 15 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia, weryfikację uznaje się za pozytywną, a operator rejestru gwarancji pochodzenia wydaje gwarancję pochodzenia niezwłocznie po upływie tego terminu."	
5	Stowarzyszenie Branży	Art. 1 pkt 51 projektu ustawy → dodawany art. 160o ustawy	Uzasadnienie projektu ustawy potwierdza, że magazyn energii (BESS) zlokalizowany na tej samej sztucznej powierzchni co	Proponuje się dodanie do art. 160o nowego ustępu w brzmieniu: "Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1,	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
	Fotowoltaicznej i Magazynowania Energii (SBFiME)	o OZE (w zw. z uzasadnieniem projektu, str. 28–29)	instalacja PV stanowi "część instalacji odnawialnego źródła energii" i jest objęty zwolnieniem z decyzji środowiskowej (DŚU) automatycznie. Jest to wykładnia autentyczna intencji projektodawcy – jednak uzasadnienie ustawy nie jest źródłem prawa powszechnie obowiązującego. Brak wyraźnego unormowania tej kwestii w tekście art. 160o oznacza, że organy administracyjne i OSD mogą odmiennie interpretować status BESS, kwestionując automatyczne objęcie go zwolnieniem i żądając odrębnego postępowania. Dla firm EPC realizujących projekty PV+BESS na dachach zakładów niepewność ta będzie generować ryzyko prawne i wydłużać cykl administracyjny w sposób sprzeczny z celem przepisu.	obejmuje również magazyn energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 10ka ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, zlokalizowany na tej samej sztucznej powierzchni co instalacja fotowoltaiczna, jeżeli magazyn ten jest przeznaczony do magazynowania energii elektrycznej wytworzonej przez tę instalację. Magazyn energii elektryczny, o którym mowa w zdaniu poprzednim, nie podlega odrębnej procedurze oceny oddziaływania na środowisko."	
6	Stowarzyszenie Branży Fotowoltaicznej i Magazynowania Energii (SBFiME)	Art. 1 pkt 33 projektu ustawy → dodawany art. 125[3] ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii	Projektowany art. 125[3] ustawy o OZE zobowiązuje operatora rejestru gwarancji pochodzenia (TGE) do opracowania regulaminu określającego m.in. stawki opłat za wydanie i obrót GP. Regulamin ma charakter cywilnoprawny – nie podlega zatwierdzeniu przez żaden organ regulacyjny ani konsultacjom z uczestnikami rynku. Oznacza to, że stawki opłat GP zostaną ustalone jednostronnie przez TGE, bez nadzoru Prezesa URE i bez udziału wytwórców PV. Model ten jest strukturalnie odmienny od dotychczasowego nadzoru URE nad systemem GP i eliminuje ścieżkę administracyjnoprawną ochrony wytwórców w sporach z operatorem rejestru. Dla małych wytwórców (prosumentów, społeczności energetycznych) bariera dostępu do ochrony prawnej – wymagająca procesu przed sądem powszechnym zamiast postępowania regulacyjnego – jest nieproporcjonalna.	Proponuje się dodanie do art. 125[3] ustępu w brzmieniu: "Regulamin, o którym mowa w ust. 1, podlega zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki przed jego wejściem w życie. Prezes URE zatwierdza regulamin lub odmawia jego zatwierdzenia w terminie 30 dni od dnia jego przedłożenia, oceniając zgodność stawek opłat z zasadą kosztów uzasadnionych. Stawki opłat, o których mowa w art. 124 ust. 8, nie mogą być wyższe niż koszty uzasadnione prowadzenia rejestru gwarancji pochodzenia."	
7	Stowarzyszenie Branży Fotowoltaicznej i Magazynowania Energii (SBFiME)	Art. 4 pkt 3 lit. c projektu ustawy → dodawany art. 7 ust. 8gc ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (błąd redakcyjny)	W projektowanym art. 7 ust. 8gc Prawa energetycznego, w zdaniu pierwszym, zawarto odesłanie do "ust. 3gb" zamiast do "ust. 8gb". Jest to błąd redakcyjny w odesłaniu wewnętrznym, który może prowadzić do problemów interpretacyjnych w stosowaniu przepisu – ust. 3gb nie istnieje w strukturze art. 7 Prawa energetycznego.	Proponuje się korektę redakcyjną: w art. 7 ust. 8gc słowa "o którym mowa w ust. 3gb" zastąpić słowami "o którym mowa w ust. 8gb".	
8	Stowarzyszenie Branży Fotowoltaicznej i Magazynowania Energii (SBFiME)	Art. 1 pkt 29 projektu ustawy → art. 124 ust. 8 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (w zw. z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2023/2413 RED III)	Projektowany art. 124 ust. 8 ustawy o OZE przewiduje preferencyjne stawki opłat rejestrowych GP dla klastrów energii, spółdzielni energetycznych i obywatelskich społeczności energetycznych. Przepis pomija małe instalacje OZE o mocy poniżej 50 kW jako samodzielną kategorię preferencyjną. Tymczasem art. 19 ust. 2 akapit trzeci dyrektywy 2023/2413 (RED III) wprost stanowi: "Należy wprowadzić uproszczone procesy rejestracji i zmniejszone opłaty rejestracyjne dla małych instalacji o mocy poniżej 50 kW i dla społeczności energetycznych działających w zakresie	Proponuje się rozszerzenie art. 124 ust. 8 ustawy o OZE przez dodanie sformułowania: "dla wniosków i dyspozycji dotyczących instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nieprzekraczającej 50 kW stosuje się stawki preferencyjne" – jako odrębnej kategorii preferencyjnej obok klastrów energii, spółdzielni i społeczności energetycznych, zgodnie z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2023/2413 RED III.	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			energii odnawialnej." Pominięcie instalacji poniżej 50 kW jako samodzielnej kategorii preferencyjnej stanowi niedostateczną implementację wymagania dyrektywowego. Zmiana ta jest szczególnie istotna dla prosumentów i małych instalatorów residential, którzy mogą nie należeć do żadnej ze struktur organizacyjnych wymienionych w obecnym art. 124 ust. 8.		
9	Stowarzyszenie Branży Fotowoltaicznej i Magazynowania Energii (SBFiME)	Art. 4 pkt 3 projektu ustawy → dodawany pkt 8 w art. 7 ust. 8g ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (w zw. z art. 16e dyrektywy 2023/2413 RED III)	Projektowany art. 7 ust. 8g pkt 8 Prawa energetycznego wprowadza 14-dniowy tryb wydania warunków przyłączenia wyłącznie dla pomp ciepła. Inne elektryczne urządzenia grzewcze o porównywalnej mocy zainstalowanej i analogicznej funkcji – maty grzewcze, ogrzewanie na podczerwień, kotły elektryczne – pozostają poza tym trybem i podlegają standardowej procedurze przyłączeniowej. Asymetria ta nie jest uzasadniona w dokumentach towarzyszących projektowi. Dyrektywa RED III art. 16e ust. 2 wskazuje pompy ciepła jako przykład urządzeń objętych przyspieszonym trybem – nie wyklucza jednak rozszerzenia trybu na inne urządzenia grzewcze. Zróżnicowanie reżimu przyłączeniowego dla urządzeń o analogicznych parametrach technicznych budzi wątpliwości z punktu widzenia zasady równości wobec prawa i może stanowić nieuzasadnioną preferencję technologiczną.	Proponuje się rozszerzenie projektowanego art. 7 ust. 8g pkt 8 Prawa energetycznego przez objęcie 14-dniowym trybem przyłączeniowym wszystkich elektrycznych urządzeń grzewczych o mocy zainstalowanej elektrycznej nieprzekraczającej odpowiednio 12 kW lub 50 kW (przy spełnieniu warunku prosumenckiego), niezależnie od stosowanej technologii grzewczej. Alternatywnie SBFiME wnosi o wyjaśnienie przez MKiŚ przyczyn wyłącznie technologicznego podejścia do zakresu przepisu.	
10	Stowarzyszenie Branży Fotowoltaicznej i Magazynowania Energii (SBFiME)	Art. 1 pkt 50 projektu ustawy → dodawany art. 160n ust. 14 ustawy o OZE (w zw. z art. 16c ust. 3 dyrektywy 2023/2413 RED III)	Projektowany art. 160n ust. 14 ustawy o OZE zwalnia modernizację instalacji PV z procedury środowiskowej jeśli nie powoduje ona zajęcia dodatkowej powierzchni i jest zgodna ze środkami łagodzącymi – ale wyłącznie w obszarach przyspieszonego rozwoju OZE (OPRO). Art. 16c ust. 3 dyrektywy RED III, który stanowi podstawę dyrektywową tego przepisu, nie ogranicza zwolnienia z procedury środowiskowej dla modernizacji PV geograficznie do obszarów wyznaczonych. Dyrektywa przewiduje to zwolnienie dla wszystkich instalacji słonecznych, które nie zajmują dodatkowej przestrzeni. Zawężenie implementacji wyłącznie do OPRO jest nieprawidłową transponacją dyrektywy, ograniczającą prawa inwestorów poza OPRO. Dla firm EPC realizujących repowering dachów hal przemysłowych i magazynów poza OPRO oznacza to konieczność przeprowadzenia procedury środowiskowej przy modernizacji istniejącej instalacji – mimo że dyrektywa tego nie wymaga.	Proponuje się rozszerzenie projektowanego art. 160n ust. 14 ustawy o OZE lub dodanie analogicznego przepisu w art. 160o, tak aby zwolnienie z procedury środowiskowej dla modernizacji instalacji fotowoltaicznych niepowodujących zajęcia dodatkowej powierzchni obejmowało wszystkie instalacje zlokalizowane na sztucznych powierzchniach – nie tylko te położone w obszarach OPRO. Zmiana ta realizuje wymóg art. 16c ust. 3 dyrektywy 2023/2413 RED III w pełnym zakresie dyrektywowym.	
11	Stowarzyszenie Branży Fotowoltaicznej i Magazynowania Energii (SBFiME)	Brak przepisu w projekcie ustawy – postulat de lege ferenda do art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii oraz art. 7 ustawy z dnia 10	Projekt ustawy nie adresuje kwestii zmiany podstawy pomiarowej mocy instalacji OZE z mocy generatora (DC – suma mocy paneli fotowoltaicznych) na moc przekształtnika (AC – moc falownika). W obecnym stanie prawnym OSD sumują moc paneli DC, sztucznie zawyżając moc instalacji i kwalifikując projekty do wyższych progów proceduralnych	Proponuje się zmianę art. 2 pkt 19 ustawy o OZE przez zastąpienie podstawy pomiarowej "łączna moc zainstalowana elektryczna" (rozumiana jako suma mocy paneli DC) przez "moc zainstalowana elektryczna przekształtnika" (moc AC falownika) jako podstawy kwalifikacji instalacji do	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
		kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne	(wymóg pozwolenia na budowę, warunki przyłączenia). Zmiana podstawy pomiaru na AC odpowiada rzeczywistej mocy wprowadzanej do sieci, umożliwi optymalne przewymiarowanie strony DC bez ponoszenia dodatkowych opłat za moc przyłączeniową, stabilizuje profil produkcji (płaski profil bez szczytów) i redukuje koszty administracyjne projektów fotowoltaiki przemysłowej do 1 MW. Zmiana ta jest możliwa do przeprowadzenia w ramach niniejszego projektu ustawy, który modyfikuje już art. 2 ustawy o OZE w zakresie definicji.	poszczególnych progów administracyjnych. Analogiczna zmiana powinna zostać wprowadzona w art. 7 Prawa energetycznego w zakresie warunków przyłączenia.	
12	Stowarzyszenie Branży Fotowoltaicznej i Magazynowania Energii (SBFiME)	Brak przepisu w projekcie ustawy – postulat de lege ferenda do art. 2 pkt 19 oraz art. 41 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii	Projekt ustawy nie adresuje kwestii podniesienia progu instalacji kwalifikowanej jako mikroinstalacja z obecnych 50 kWp do 150 kWp. Obecny próg 50 kWp powoduje, że instalacje o mocy 50–150 kWp podlegają procedurze małej instalacji wymagającej uzyskania warunków przyłączenia, co wydłuża realizację projektu o 9–12 miesięcy w porównaniu z mikroinstalacją. Zmiana ta mieści się w zakresie tematycznym niniejszego projektu ustawy, który zmienia definicje i progi w ustawie o OZE, i jest spójna z celem dyrektywy RED III w zakresie upraszczania procedur dla małych instalacji OZE. Dodatkowo wymagane są instalacje telmechaniki, co zwiększa koszty budowy instalacji nawet o 100% w stosunku do kosztów samych urządzeń OZE.	Proponuje się zmianę art. 2 pkt 19 ustawy o OZE przez podwyższenie progu mocy mikroinstalacji z 50 kW do 150 kWp (przy zachowaniu warunku eksportu do sieci nieprzekraczającego 50 kW). Zmiana ta skróci proces inwestycyjny dla instalacji fotowoltaiki przemysłowej o mocy 50–150 kWp z 9–12 miesięcy do kilku tygodni, eliminując wymóg uzyskania warunków przyłączenia i stosowania procedury małej instalacji.	
13	Stowarzyszenie Branży Fotowoltaicznej i Magazynowania Energii (SBFiME)	Brak przepisu w projekcie ustawy – postulat de lege ferenda do art. 29 ust. 2 pkt 16 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane	Projekt ustawy nie adresuje kwestii podniesienia progu zwolnienia z pozwolenia na budowę dla instalacji fotowoltaicznych montowanych na dachach istniejących obiektów. Obecna granica zwolnienia z PnB wynosi 150 kW mocy zainstalowanej. Instalacje dachowe C&I o mocy 151–999 kWp wymagają uzyskania pozwolenia na budowę mimo że nie naruszają obrysu budynku, nie zmieniają jego kubatury i nie ingerują w konstrukcję nośną. Zmiana ta mieści się w zakresie tematycznym projektu ustawy, który reguluje procedury administracyjne dla instalacji OZE na dachach (art. 160o) i jest spójna z celem zwolnienia z procedury środowiskowej wprowadzanego tą samą ustawą.	Proponuje się zmianę art. 29 ust. 2 pkt 16 ustawy – Prawo budowlane przez podwyższenie progu zwolnienia z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę dla instalacji fotowoltaicznych montowanych na dachach istniejących obiektów budowlanych z 150 kW do 999 kWp, pod warunkiem że instalacja nie narusza obrysu zewnętrznego budynku. Zmiana ta jest możliwa do przeprowadzenia w art. 3 niniejszego projektu ustawy, który już modyfikuje Prawo budowlane.	
14	Stowarzyszenie Branży Fotowoltaicznej i Magazynowania Energii (SBFiME)	Brak przepisu w projekcie ustawy – postulat de lege ferenda do art. 41 ust. 1 i nast. ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii oraz art. 7 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne	Projekt ustawy nie adresuje problemu nadmiernych wymogów telemechaniki (SCADA) nakładanych przez OSD na instalacje PV o mocy 50–200 kW (Typ A). Na podstawie Instrukcji Ruchu i Eksploatacji Sieci Dystrybucyjnej (IRiESD) OSD wymagają od tych instalacji pełnych systemów telemetrycznych identycznych jak dla farm zawodowych, generując koszty rzędu 100–200 tys. zł, które często podwajają całkowity koszt inwestycji dla MŚP. Wymóg ten jest szczególnie absurdalny dla instalacji pracujących w modelu "zero eksport" –	Proponuje się dodanie do projektu ustawy przepisu zobowiązującego OSD do zwolnienia instalacji OZE pracujących w trybie "zero eksport" (z technicznym ogranicznikiem eksportu gwarantującym brak wprowadzania energii do sieci) z wymogów telemechaniki SCADA, przy jednoczesnym wprowadzeniu możliwości zastąpienia kosztownej telemechaniki standardowym zabezpieczeniem stykowym i opłatą za ponadnormatywne	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			nieeksportujących energii do sieci, które z punktu widzenia bezpieczeństwa sieci nie generują żadnego ryzyka wymagającego monitorowania SCADA.	wprowadzenie energii do sieci jako alternatywą dla instalacji do 200 kW.	
15	Stowarzyszenie Branży Fotowoltaicznej i Magazynowania Energii (SBFiME)	Brak przepisu w projekcie ustawy – postulat de lege ferenda. Postulat nowej regulacji w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub Prawie energetycznym	Projekt ustawy nie adresuje kwestii instalacji fotowoltaicznych typu Plug-In o mocy do 800 W montowanych przez mieszkańców budynków wielorodzinnych. W obecnym stanie prawnym instalacje te funkcjonują w szarej strefie – brak jest jednoznacznej ścieżki prawnej ich instalacji, a spółdzielnie i wspólnoty mieszkaniowe traktują je jako ingerencję w elewację budynku lub instalację elektryczną wymagającą zgody. Analogiczne regulacje zezwalające na instalacje Plug-In bez konieczności uzyskania PnB lub zgody zarządcy obowiązują w Niemczech (od 2024 r.), Austrii i w kilku innych państwach UE. Projekt ustawy, implementując RED III w zakresie prosumentów i mikroinstalacji, stanowi właściwe miejsce do wprowadzenia tej regulacji.	Proponuje się dodanie przepisu wyłączającego instalacje fotowoltaiczne Plug-In o mocy do 800 W z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę i zgłoszenia budowlanego, oraz wprowadzającego uproszczoną procedurę zgłoszeniową do zarządcy sieci i zarządcy budynku – bez możliwości odmowy przez zarządcę budynku z powodów innych niż bezpieczeństwo pożarowe lub konstrukcja budynku.	
16	Stowarzyszenie Branży Fotowoltaicznej i Magazynowania Energii (SBFiME)	Art. 49 projektu ustawy (vacatio legis) – postulat dotyczący całości projektu	Projekt ustawy UC118 obejmuje regulacje o złożonym charakterze technicznym i prawnym, dotyczące jednocześnie: procedur środowiskowych, certyfikacji instalatorów, systemu Gwarancji Pochodzenia, cable pooling, pomp ciepła, EV i kilku innych obszarów – zmieniając łącznie kilkanaście ustaw. Termin konsultacji publicznych wynosi ok. 21 dni (ogłoszony 7 maja 2026 r., termin 28 maja 2026 r.). Dyrektywa RED III nie wyznacza bezwzględnego terminu transponowania wszystkich jej przepisów do 28 maja 2026 r. Część przepisów (w tym certyfikacja BESS/EV oznaczona T/N) nie jest w ogóle wymagana przez dyrektywę. Krótki termin konsultacji uniemożliwia zebranie pełnej reprezentatywnej informacji zwrotnej od uczestników rynku, co obniża jakość stanowionego prawa.	SBFiME wnosi o przedłużenie okresu konsultacji publicznych projektu UC118 do co najmniej 30 dni roboczych od dnia udostępnienia pełnej dokumentacji projektu, zgodnie ze standardami konsultacji publicznych rekomendowanymi przez Radę Dialogu Społecznego. Jednocześnie SBFiME wnosi o organizację otwartego spotkania konsultacyjnego z udziałem przedstawicieli branży i Departamentu OZE MKiŚ przed zamknięciem konsultacji.	
17	Heckman Sp. z o.o. (przekazane przez SBFiME)	Art. 5 projektu ustawy → Rozdział 4a, art. 62a ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym	Wprowadzenie sztywnego wymogu certyfikacji UDT dla wszystkich instalatorów magazynów energii, bez rozróżnienia na wielkość systemu, doprowadzi do wzrostu cen dla prosumentów z następujących powodów: (1) Bezpośrednie koszty uzyskania uprawnień – łączny koszt zdobycia certyfikatu przez jednego pracownika (szkolenie + egzamin + certyfikat) może wynieść kilka tysięcy złotych, co firmy instalacyjne wliczą w marżę za montaż. (2) Mechanizm wąskiego gardła – wymóg certyfikatu UDT stworzy barierę wejścia przy rosnącym popycie, powodując wzrost stawek roboczogodziny. (3) Brak proporcjonalności – próg 60 kWh pojawia się w projektowanych warunkach technicznych WT2026 jako granica, powyżej której magazyn wymaga zaawansowanych systemów bezpieczeństwa. Narzucanie	Art. 62a ust. 6 (proponowany dopis): "Przepisów dotyczących obowiązku posiadania certyfikatu, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do instalatorów dokonujących montażu magazynów energii, o których mowa w ust. 1 pkt 2, o pojemności nominalnej nieprzekraczającej 60 kWh, pod warunkiem posiadania przez instalatora uprawnień do zajmowania się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci na stanowisku eksploatacji (uprawnienia E), o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 54 ust. 6 ustawy – Prawo energetyczne."	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			certyfikacji dla jednostek mniejszych (typowo domowych 5-15 kWh) jest nieproporcjonalnym obciążeniem. Wymóg zamontowania co najmniej 5 magazynów w 5 latach w celu odnowienia certyfikatu eliminuje z rynku mniejsze firmy i elektryków wykonujących takie zlecenia okazjonalnie.		